

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 90/08-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 96/2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. augusta 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaním doručeným ústavnému súdu 30. januára 2008, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 96/2003.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 9. mája 2003 okresnému súdu žalobu proti Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „odporca v 1. rade“), Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky (ďalej len „odporkyňa v 2. rade“) a Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „odporca v 3. rade“) a konanie je vedené pod sp. zn. 18 C 96/2003. Ďalší priebeh konania opisuje sťažovateľ takto:

„Zákonná sudkyňa JUDr. Z. nadviazala na nečinnosť predchádzajúcich orgánov a stala sa tiež nečinnou. Vďaka jej neochote konať je konanie v zbytočných prieťahoch, konanie je už 5-ty rok na tej istej úrovni.

Zákonná sudkyňa mala doručený rozsudok ESLP č. 57678/00 a bola požiadaná o jeho rešpektovanie dňa 01. 11. 2006. ...

Zákonná sudkyňa bola požiadaná o ustanovenie advokáta a sťažovateľ jej navrhol advokáta JUDr. C., ktorého mal už ustanoveného v konaní 25C/70/2004 na tom istom súde a obe konania sa dotýkajú toho istého merita. Sudkyňa sa však nezaoberá vážne so žiadnou požiadavkou sťažovateľa. ...

Zákonná sudkyňa prerušila v minulosti konanie 18C/96/03 pre iné konanie PS 12/04 na OS BA II. Toto konanie bolo právoplatne ukončené 15. 05. 2007, rozsudok sudkyňi bol doručený dňa 15. 05. 2007, ale OS TT aj tak nekoná. ...

I.B. Sťažovateľ žiada Ústavný súd, aby k spisu priradil aj spis z konania II. ÚS 274/06-21 aj spis Rvp 15/07-10. Sťažovateľ nemá peniaze na nové kópie. ...

Sťažovateľ uplatňuje použitie čl. 46 ods. 3 - o povinnosti nahradiť škodu chybným rozhodovaním a chybným úradným postupom orgánov moci, ktoré marili vymáhanie škody od skutočného škodcu JUDr. F. G. a spol. v konaní OÚJP-194/10-TT-1999 a v konaniach 11C/251/99, neskôr 11C/251/01 a napokon 25C/70/2004, keď za dobu 8-rokov a 6-mesiakov kriminálnici neboli odsúdení za jednoduchý trestný čin a jednoduché súdne konanie je marené samotným OS Trnava od roku 1999 naďalej.“

V nadväznosti na to sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom rozhodne nasledovne:

„II. A. Okresný súd v Trnave porušuje základné práva MUDr. D. B. podľa čl. 46, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 14 medzinárodného dohovoru.

II. B. Ústavný súd Slovenskej republiky nariaďuje Okresnému súdu v Trnave vo veci 18C/96/2003 bezodkladne konať.

II. C. Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky MUDr. D. B. sumu - istinu 1,394.345.- Sk plus úroky z omeškania vo výške 0.5 % za každý deň omeškania od 15. 02. 1999 do zaplatenia;...

II. D. Trovy konania zaplatí Okresný súd v Trnave, do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II. E. Okresný súd v Trnave je povinný vytyčiť termín pojednávania do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu a rozhodnúť vo veci do 30 dní od pojednávania. Inak môže MUDr. D. B. žiadať od Okresného súdu v Trnave satisfakciu 1,000.000.- bez ďalšieho súdneho konania. Satisfakcia musí zaplatená do 15 dní od doručenia žiadosti o zaplatenie satisfakcie. Inak môže sťažovateľ žiadať aj úroky z omeškania vo výške 17.6 % z dlžnej sumy od dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia.“

Sťažovateľ žiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu v konaní o jeho sťažnosti pred ústavným súdom poukazujúc na svoju nepriaznivú finančnú a sociálnu situáciu.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 46 ods. 3 ústavy každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 46 ods. 4 ústavy podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

Podľa čl. 51 ods. 1 ústavy domáhať sa práv uvedených v čl. ... 46 ústavy možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

Podľa čl. 47 ods. 2 ústavy každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený

verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Podľa čl. 6 ods. 2 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa čl. 6 ods. 3 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, má tieto minimálne práva:

- a) byť bez meškania a v jazyku, ktorému rozumie, podrobne oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia proti nemu;
- b) mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby;
- c) obhajovať sa osobne alebo s pomocou obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú;
- d) vypočuť alebo dať vypočuť svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako svedkov proti sebe;
- e) mať bezplatnú pomoc tlmočníka, ak nerozumie jazyku používanému pred súdom alebo týmto jazykom nehovorí.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Podľa čl. 14 dohovoru užívanie práv a slobôd priznaných týmto dohovorom sa musí zabezpečiť bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (m. m. I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03, IV. ÚS 163/07).

K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 46 ústavy

Z obsahu sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že podľa jeho názoru mu okresný súd v označenom konaní odoprel súdnu ochranu tým, že v jeho veci bezdôvodne nekoná.

Obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ústavy je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania. Zmyslom tohto základného práva je umožniť každému reálny prístup k súdu, a tomu zodpovedajúca povinnosť súdu vo veci konať, pričom k jeho

porušení by mohlo dôjsť iba v tom prípade, ak by bola komukoľvek odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, teda pokiaľ by súd odmietol konať a rozhodovať o podanom návrhu fyzickej osoby alebo právnickej osoby.

Ústavný súd zo súvisiaceho spisu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 96/2003 zistil, že sťažovateľ podal 9. mája 2003 Okresnému súdu Bratislava I žalobu o „*poskytnutie primeraného zadostučinenia - satisfakcie a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch za diskriminačné správanie štátu Slovenská republika*“ proti Slovenskej republike v zastúpení odporcami v 1. až 3. rade.

Daná vec bola 9. októbra 2003 postúpená okresnému súdu z dôvodu miestnej príslušnosti a je vedená pod spisovou značkou 18 C 96/2003. Okresný súd po vykonaní príslušných procesných úkonov na pojednávaní 12. septembra 2005 predmetné konanie uznesením č. k. 18 C 96/2003-482 prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. Ps 12/2004. Sťažovateľ podal proti uvedenému uzneseniu odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 11 Co 401/2005-504 z 28. apríla 2006 rozhodol tak, že potvrdil napadnuté uznesenie prvostupňového súdu.

Okresný súd po odpadnutí prekážky konania (právoplatné skončenie konania vedeného Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. Ps 12/2004 - 2. júla 2007) následne rozhodoval o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v uvedenom konaní a vykonal ďalšie procesné úkony súvisiace s prípravou a uskutočnením ďalších pojednávaní nariadených v danej veci.

Ústavný súd zistil, že okresný súd v predmetnej veci neodmietol konať, ale naopak, postupoval v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), čím nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Na základe uvedených skutočností preto ústavný súd nezistil porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a odmietol jeho sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd ďalej konštatuje, že čl. 46 ods. 2 ústavy je na konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 18 C 96/2003, v ktorom sa nerozhoduje vo veci sťažovateľa podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, t. j. podľa ustanovení upravujúcich správne súdnictvo, zjavne neaplikovateľný, a z toho dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú, a to pre neexistenciu priamej súvislosti medzi namietanými skutočnosťami a základným právom, porušenie ktorého sťažovateľ namietal (napr. I. ÚS 44/03, IV. ÚS 172/05). Z rovnakého dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa aj v časti namietajúcej porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 3 a 4 ústavy.

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 47 ods. 2 ústavy

Sťažovateľ ďalej v sťažnosti uviedol, že okresný súd mu neustanovil advokáta v označenom konaní napriek jeho žiadostiam z 10. apríla 2006, 24. apríla 2007 a 15. mája 2007.

Ústavný súd zo súvisiaceho spisu v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 18 C 96/2003 zistil, že okresný súd sa bezodkladne po odpadnutí prekážky postupu v konaní podľa § 111 OSP zaoberal žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu pre dané konanie. Okresný súd prípisom z 21. mája 2007 vyzval sťažovateľa, aby v príslušnej lehote vyplnil a doručil tlačivo o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch spolu s potvrdením o výške príjmu. Okresnému súdu bolo 18. júna 2007 doručené oznámenie sťažovateľa o tom, že *„Zo zákona som oslobodený od poplatkov. Kde to sme, aby amatér neustále učil sudcov ako majú konať? ... Vašu výzvu považujem za čisto šikanózne vykonávanie súdnictva“*.

S prihliadnutím na konkrétne okolnosti danej veci podľa názoru ústavného súdu postupom okresného súdu pri rozhodovaní o žiadostiach sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu pre dané konanie nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 47 ods. 2 ústavy. Podľa zistení ústavného súdu totiž okresný súd

v čase prerušenia konania vedeného pod sp. zn. 18 C 96/2003 vykonával úkony smerujúce k zisťovaniu relevantných okolností na pokračovanie v konaní a ihneď po právoplatnom skončení konania vedeného pod sp. zn. Ps 12/2004 vyzval sťažovateľa na preukázanie majetkových a finančných pomerov. Zo zistení ústavného súdu nepochybne vyplýva, že sťažovateľ odmietol poskytnúť primeranú súčinnosť (vyjadrenie z 11. júna 2007), pričom táto okolnosť nemôže byť pripísaná na ťarchu okresného súdu.

Ústavný súd v rámci svojej judikatúry konštantne zdôrazňuje, že k porušeniu základného práva sťažovateľa by mohlo dôjsť len v prípade, ak by okresný súd nerozhodol vôbec o ustanovení právneho zástupcu, čo sa v tomto prípade nestalo. Na základe uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 dohovoru

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie vecí v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka vecí, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

V zmysle čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa sa ústavný súd oboznámil s obsahom spisu vedeného ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 274/06 a zistil, že

predmetom konania o sťažnosti sťažovateľa vedeného pod uvedenou spisovou značkou bolo rozhodovanie o namietanom porušení jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 96/2003.

V konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 274/06 ústavný súd uznesením z 13. septembra 2006 sťažnosť sťažovateľa odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že uvedené konanie bolo právoplatne skončené 24. októbra 2006.

S poukázaním na citované ustanovenie zákona o ústavnom súde odmietol ústavný súd sťažnosť v časti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v období do 24. októbra 2006 ako neprípustnú z dôvodu predchádzajúceho rozhodnutia ústavného súdu v tejto veci - uznesenie č. k. II. ÚS 274/06-21 z 13. septembra 2006 [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde].

Podanie sťažovateľa doručené ústavnému súdu 3. januára 2007, ktorému bola pridelená spisová značka Rvp 15/07, bolo odložené podľa § 23a zákona o ústavnom súde pod č. k. Rvp 15/07-10 z 13. apríla 2007. V predmetnom rozhodnutí ústavného súdu je uvedené:

„Z obsahu pripojeného spisu sp. zn. 18 C 96/2003 sme zistili, že tento súd uznesením zo dňa 12. septembra 2005 prerušil konanie vo veci do právoplatného ukončenia o Vašej spôsobilosti na právne úkony vedenom Okresným súdom Bratislava II. Toto rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Trnave v konaní pod sp. zn. 11 Co 401/2005 28. apríla 2006.

Z uvedeného je vidieť, že išlo o vydanie právoplatného rozhodnutia, na základe ktorého ďalší postup okresného súdu závisí od rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II. To súčasne znamená, že postup okresného súdu nebol svojvoľný, bol v súlade so zákonom.“

Ústavný súd v rámci preskúmania konania vedeného pod sp. zn. 18 C 96/2003 v období po 24. októbri 2006 zistil, že okresný súd po prerušení predmetného konania uznesením č. k. 18 C 96/2003-482 z 12. septembra 2006 pravidelne zisťoval stav konania Okresného súdu Bratislava II vedeného pod sp. zn. Ps 12/2004 (pokyny na vypravenie prípisov zo 7. novembra 2006, 5. februára 2007, 20. apríla 2007, 21. mája 2007 a 27. júla 2007).

Okresný súd vydal 21. mája 2007 pokyn na doručenie prípisu sťažovateľovi, aby v určenej lehote preukázal svoje finančné a majetkové pomery za účelom rozhodnutia o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní. Následne okresný súd 15. augusta 2007 nariadil termín pojednávania na 12. november 2007. Predmetný spis sa na základe vyžiadania nachádzal na krajskom súde od 13. septembra 2007 do 19. októbra 2007.

Okresnému súdu boli 2. októbra 2007 a 5. novembra 2007 doručené ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní od odporcov v 1. a 3. rade. Na pojednávaní 12. novembra 2007 sťažovateľ oznámil, že „... ja hodlám petit žaloby ešte definitívne upraviť“. Pojednávanie bolo uznesením odročené na 4. február 2008. Okresný súd vydal 20. novembra 2007 pokyn na predloženie spisu vyššiemu súdnemu úradníkovi za účelom rozhodnutia o upravenom petite žaloby sťažovateľa.

Dňa 4. decembra 2007 vydal okresný súd pokyn na doručenie prípisu sťažovateľovi, aby v určenej lehote upresnil petit žaloby. Vyjadrenie sťažovateľa bolo okresnému súdu doručené 16. decembra 2007. Následne vydal okresný súd pokyn na doručenie upresneného petitu žaloby odporcom v 1. až 3. rade. Dňa 17. januára 2008 vydal okresný súd pokyn na doručenie urgencie sťažovateľovi, aby predložil vyplnené tlačivo o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch. Termín pojednávania nariadeného na 4. február 2008 bol okresným súdom zrušený z dôvodu predloženia spisu ústavnému súdu.

Ústavný súd s prihliadnutím na obdobie, ktoré uplynulo od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia ústavného súdu č. k. II. ÚS 274/06-21 z 13. septembra 2006, ako aj predmet konania a počet úkonov okresného súdu v danej veci neposúdil jeho postup

v hodnotenom období ako porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ani práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto sťažnosť aj v tejto časti vyhodnotil ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd ďalej konštatuje, že čl. 6 ods. 2 a 3 dohovoru sú na konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 18 C 96/2003, v ktorom sa rozhoduje vo veci sťažovateľa v občianskoprávnom konaní, a nie ako osoby obvinenej podľa ustanovení Trestného poriadku, zjavne neaplikovateľné, a z toho dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú, a to pre neexistenciu priamej súvislosti medzi uvádzanými skutočnosťami a právami, porušenie ktorých sťažovateľ namietal (napr. I. ÚS 44/03, IV. ÚS 172/05). Z tohto dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa aj v časti namietajúcej porušenie jeho práv podľa čl. 6 ods. 2 a 3 dohovoru.

K namietanému porušeniu práva podľa čl. 13 dohovoru

Ústavný súd pripomína, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva sa čl. 13 dohovoru vzťahuje iba na prípady, v ktorých sa jednotlivcovi podarí preukázať pravdepodobnosť tvrdenia, že sa stal obeťou porušenia práv garantovaných dohovorom (Boyle a Rice proti Spojenému kráľovstvu, rozsudok z 27. apríla 1988, séria A, č. 131, ods. 52). V okolnostiach prípadu však ústavný súd k takémuto záveru nedospel.

Vo vzťahu k uvedenému (namietanému) porušeniu práva ústavný súd uvádza, že ak orgán štátu aplikuje platný právny predpis, jeho účinky (dôsledky) použitia nemožno považovať za porušenie základného práva alebo slobody (m. m. II. ÚS 81/00, II. ÚS 63/03, IV. ÚS 163/07).

Právo na účinný právny prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru nemôže všeobecný súd porušiť vtedy, ak koná vo veci v súlade s procesnoprávnymi predpismi upravujúcimi postupy v občianskoprávnom konaní (m. m. IV. ÚS 36/04, IV. ÚS 172/05).

Skutočnosť, že postup okresného súdu v označenom konaní nezodpovedá názorom sťažovateľa na priebeh konania, nie je v danom prípade relevantná, pretože účinnosť prostriedkov nápravy pre účely čl. 13 dohovoru nezávisí na istote, že bude rozhodnuté v prospech sťažovateľa (napr. Vilvarajah a ďalší proti Spojenému kráľovstvu - 1991, Soering proti Spojenému kráľovstvu - 1989). Preto namietané konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 18 C 96/2003 nesignalizuje žiadnu možnosť priamej príčinnej súvislosti s porušením práva sťažovateľa mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom podľa čl. 13 dohovoru. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť aj v tejto časti odmietol už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

K namietanému porušeniu práva podľa čl. 14 dohovoru

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 18 C 96/2003 a v postupe zákonnej sudkyne namieta aj porušenie čl. 14 dohovoru. Neuviedol však žiadne konkrétne skutočnosti ani to, akým konkrétnym postupom okresného súdu malo k porušeniu uvedeného ustanovenia dohovoru dôjsť.

Ústavný súd pri preskúmaní spisu vedeného pod sp. zn. 18 C 96/2003 nezistil pri postupe okresného súdu žiadne skutočnosti, ktoré by umožňovali vysloviť záver o porušení čl. 14 dohovoru. Okresný súd postupoval v namietanom konaní podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, uplatnením ktorých nedošlo k diskriminácii sťažovateľa ako účastníka konania. Okresný súd (ako štátny orgán zastupujúci Slovenskú republiku v oblasti výkonu súdnej moci) uplatneným procesným postupom v namietanom konaní nevykonával činnosť, ktorou by bolo možné porušiť práva sťažovateľa podľa dohovoru. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť aj v tejto časti odmietol už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ako aj o ďalších nárokoch uplatnených v jeho sťažnosti.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2008